

Sobota 22. júla 2017

Piesne: ES č. 373, 290

Text: Mk 1, 9 – 15

„Keď Jána uväznili, prišiel Ježiš do Galiley, zvestoval evanjelium Božie a hovoril: Naplnil sa čas a priblížilo sa kráľovstvo Božie; pokánie čiňte a verte v evanjelium!“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ak sa zamyslíme nad tým, čo znamená slovo *pokora*, prídeme na to, že vždy musíme začať od seba. Pokora je pocit, keď si človek uvedomí vlastnú nedokonalosť. Opakom pokory je pýcha. Pokora leží blízko samotného srdca. Pýcha je základom všetkých hriechov. Príklad pokory nám ukázal samotný Pán Ježiš Kristus. Dal sa pokrstiť Jánovi Krstiteľovi, hoci samotný Ján hovoril: *„Ide za mnou mocnejší ako ja, nie som hoden zohnúť sa a rozviazať Mu remienok na obuvi.“* Ján Krstiteľ sa ani jedným slovom, ani jedným gestom nevyvyšuje, práve naopak, je pokorný. Mnohí ľudia hlavne v dnešnej dobe akoby sa báli byť pokorní. Pokora však nie je podriadenosť voči ľuďom, ale voči Pánu Bohu. Najdokonalejším vzorom pokory je Ježiš Kristus. To, že my ľudia sme pokorní, neznamená, že máme slabé sebavedomie, strach, že sme pasívni. Sú len dve cesty: cesta pýchy a cesta pokory. Keď prídeme do cieľa cesty pýchy, nevidíme nič iné, iba nenávisť k ľuďom, Bohu, viere, ale aj k sebe samému. V cieľi cesty pokory nás čaká láska k ľuďom, láska k Bohu a láska k sebe samému. Je len na nás, ktorou cestou sa vyberieme. Po celý náš život sa nám križujú tieto dve cesty. Pokore sa veru treba učiť. V pokore je veľkosť malých skutkov, ktoré konáme s čistým srdcom a láskou. Človek, ktorý sa dá viesť cestou pýchy, je naoko úspešný a vedie „úžasný“ život, ale je často veľmi nervózny, podráždený. Čo mu chýba? Zdanlivo mu nič nechýba, má všetko, čo si zažiada, ale stále cíti, že niečo nie je úplné, cíti prázdnotu. V skutočnosti mu chýba všetko, pretože stratil schopnosť dávať iným, nielen materiálne, ale ľudsky a emocionálne. Veľakrát, keď obyčajným úsmevom a slovom „Ďakujem!“ odmeníme predavačku či šoféra v autobuse, alebo iných zdanlivo „obyčajných“ ľudí, spravíme pre nich viac, než by sme to sami čakali. Pán Boh nám dal slobodnú vôľu. Záleží len na nás, či pôjdeme cestou pokory, alebo pýchy. Aj keď sa niektorí z nás dajú zviest' na tú horšiu cestu, každý deň príde nové ráno a človek môže oľutovať, čo spravil, a vydať sa na cestu pokory. Mnohí z nás sa pošmyknú, lebo cesta pýchy sa im zdá ľahšia, no časom zistia, že musia urobiť zmenu vo svojom živote. Pán Boh vidí naše kroky. Pre všetkých má otvorenú náruč. Amen.

Modlitba:

Drahý náš Bože, Tvoja láska je silnejšia než prúd rieky, je hlbšia ako dno mora, je jasnejšia ako slnko. Prosíme, učiň, aby srdcia, ktoré sú kamenné, sa stali mäsitými. Ľudí, ktorí tápu v tme a nevedia nájsť východisko, ved' k tomu, aby našli cestu svetla a pokory. Dotkni sa ich srdc, aby cítili Tvoje vedenie. Amen.

Mgr. Dušan Hučka, námestný farár v CZ ECAV Terany